

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

Duodecima apparitio qualiter apparuit dominus plusquam quingentis
fratribus simul. Capitulum. XCIII

[urn:nbn:de:bsz:31-289983](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289983)

post hec p̄dixit petro mortē suā dī-
cēs. Lū esles iunior cinge. zc. decla-
rās q̄ morte eēt moritur⁹: q̄ p̄ pas-
sionē crucis clarificatur⁹ esz deū. Et
cū d̄ iohē petro q̄reret: h̄ ar̄ qd̄ dñs
rūdit. Sic eū volo manere donec
venīā. q. d. Nolo q̄ p̄ viā passiōis
me seq̄t: s̄ in senio z̄ r̄ēplatiōe q̄e-
scar: q̄uis alij discipuli vix̄ intellige-
rēt q̄ n̄ moreret. S; h̄ nō erat ma-
gnū donū cū sit meli⁹ dissoluit esse
cū x̄po. Attēdisti q̄ multa dicta fa-
cta q̄ s̄ z̄ magnifica i hac apparitio-
ne. Post hec disparuit dñs ab eis
z̄ more solito redijt ad sc̄tōs pies:
discipuli v̄o cū magno gaudio re-
māserūt. Er̄ postea redeiē h̄rl̄m.

**Duodecima apparitio q̄li-
ter apparuit dñs plusq̄ q̄n-
getis fr̄ib; sil. Ca. XCIII**

Trex apparuit dñs; Jesus
i ultra q̄ q̄ngēt; fr̄atib; sil:
s; q̄ loco: v̄l q̄n: nō ē scriptū
Et stās int̄ eos: loquēs q̄ de regno
dei magis: eos iocūditate impleuit.
Habet igit. xij. apparitiōes dñi p̄
resurrectionē vsq; ad ascensionē abs-
q; duab; cū ascēsiōe prime dicēdis
Et sic fuerūt. xiiij. Sare tñ debes q̄
i euāgelij nō s̄ scripre nisi. x. Nā
q̄ apparuit mari nō ē sc̄ptū i aliq̄
loco: s; sic credit. Quō ar̄ apparuit
ioseph: legit i euāgelio nichodemī
quō etiā iacobo miori: scribit apls
ad corinth. De q̄ngēt; fr̄ib; scribit
idē apls. Alie v̄o scribunt i euāge.
Pores ēr̄ meditari d̄ pl̄ib;. Nā h̄i-
sile est q̄ dñs benign⁹ sepe matrē
z̄ discipulos visitabat: z̄ magdalenā
dilectā discipulā p̄fortās z̄ exhila-
rās eos q̄ sic vehemēt d̄ passiōe sua
fuerāt p̄erriti. Qd̄ ēr̄ bt̄is Aug⁹.

sentit dicēs: de tpe p̄ resurrectionē
nō oia sc̄pta s̄t. Crebra erat ei⁹ p̄uer-
satio cū eis. z̄ forte ip̄i sc̄ti p̄ies ma-
rie abraā z̄ q̄b; facta fuit. p̄missio d̄
filio dei veniebāt cū eo ad visitādū
illā suā gl̄iosas filiā. s. matrē dñi. p̄
eis z̄ oib; grās iuenit z̄ genuit redē
prozē. Q̄ letanter eā aspiciēbāt z̄
reuerēter se ei inclinabāt: z̄ oī q̄ pore-
rāt b̄ndictiōe colebāt: q̄uis nō vi-
derent ab ea. Logita solitā benigni-
tatē charitatē z̄ h̄militatē dei. Q̄nd
facim⁹ mētionē q̄ ista i oib; factis
eius relucēt q̄ postq̄s resurrexerat:
adhuc pegrinari p̄ q̄draginta dies
voluit: vt suos discipulos p̄firma-
ret z̄ roboraret. Digne nēpe p̄ tot
annoꝝ curricula: posse tot labores
z̄ afflictōes: p̄ tā ignominiosas et
acerbā mortē poterat triumphator
ad suā gl̄āz̄ remeare: z̄ p̄ suos ange-
los p̄firmare z̄ p̄fortare ap̄los p̄
suo nutu. S; h̄ nō parit̄ charitas
sua: s; p̄sonalr̄ voluit p̄uersari cū
eis p̄. xl. dies: apparēs eis i multis
argumēt; z̄ loquēs d̄ reḡ dei. p̄ eis
fec̄ h̄ z̄ p̄ nob; s; nō aduertim⁹. Di-
lerit et diligit valde: nec diligit ad-
talē z̄ tñ ignē nō solū calefieri s; ar-
dere deberemus.

**De ascēsiōe dñi. Actū. i.
Cap. XCIII**

Ira dñi ascēsiōne te esse vi-
c gl̄e oportet: vt si vnq; toto
mētis conatu te p̄ntē exbi-
buiti verb; z̄ fact; ei⁹ nūc ml̄roma-
gis facias. Nā hec solēntas sup̄at
oēs alias: vt infra clar⁹ oñdas. sal-
tē h̄ aiet te ad attētionē quō nūc a-
scēsurus cor̄pali p̄ntia cōplero sue
pegrinatiōis cursu opaf: vñ v̄ba z̄
facta ei⁹ s̄ ar̄tēn⁹ p̄siderada. Que
liber aia fideloz; ip̄osum; suū deū z̄